

ning vilde gjøre en meget god Gjerning mod denne Landsdel uden at komme til at paaføre Statskassen større Offre, end billigt var. En passende Sum til dette Diemed, tilskudt fra Statens Side, vilde, naar man beregnede Renten deraf som aarlig Udgift, ikke kunne beløbe sig højere end til, hvad der vel for en Del vilde kunne dækkes ved de formindste Driftsudgifter ved Dampfergen mellem Masnedfund og Drehoved, naar denne kortere Route tilveiebragtes. Foranstaltningen vil ogsaa — og det er det Standpunkt, jeg her nærmest taler fra — naar henses til Betydningen af Forbindelsen med Falster og Lolland, være til Gavn ikke alene for Sjælland og Kjøbenhavn, men ogsaa for det øvrige Land. Kom derhos den Postforbindelse istand, som er nævnt i Vndringsforlaget, mellem Nøen og Masnedhoved, et Farvand, der ofte slet ikke er luffet og i Reglen er langt længere aabent end Farvandet mellem Bordingborg og Stege, som meget hurtigt luffer sig, da vilde baade Nøen, Falster og Lolland have overordentlig Nytte af denne Forlængelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Linie. Seg tillader mig at henstille dels til den høitagtede Minister, dels til det ærede Jernbanedvalg, om de ikke i Betragtning af denne Sags Betydning, og for ogsaa at indsekomme disse Der noget samtidig med, at de have Omhu for Jyen og Sjælland, kunne tage dette Spørgsmaal op. Seg haaber, at det maa lykkes Ministeren og Jernbanedvalget at komme til en frugtbar Afgjørelse af deres øvrige Forhandlinger, og kunde disse Forhandlinger tillige afføde en lykkelig Afgjørelse af dette Spørgsmaal, vilde de uden at overanstrenge Statskassen faae megen Tak fra disse Proviands Side. Seg har endnu et Spørgsmaal, jeg kortelig skal omtale. Seg antager, at andre ærede Medlemmer ville bede om Tilladelse til ogsaa at nævne det. Det er Spørgsmaalet om Gjennemskjeringen af Tungen ved Nymindbegab, som jeg paa Udvalgets Vegne skal minde om. Det er Udvalget bekendt, at der har været anstillet Undersøgelser tidligere med Hensyn til denne Sag. Forholdene forandrede sig imidlertid til det Værrer Nar for Nar. Der foreligger for Ministeren Andragende om denne Sag og vel ogsaa for Rigsdagen eller i alt Fald Rigsdagen bekendt. Nu er det Udvalgets Ønske, at den høitærede Minister i Sommerens Løb vil lade foretage Undersøgelser med Hensyn til denne Sag. Der er jo Forarbejder, og en Undersøgelse, sluttende sig til dem eller i alt Fald benyttende dem som medvirkende Oplysninger, vil altsaa ikke blive videre besøftelig. Man ønsker, at Ministeren vil lade Undersøgelsen foretage med Hensyn til dette Spørgsmaal, for at i alt Fald Beboerne og ogsaa Andre, der interessere sig for denne Sag, kunne faae at se, hvorvidt Sagtyndige tro, at denne Sag kan og efter hele sin Beskaffenhed bør gjenføres og da med hvilke Beføstninger efter de forskjellige

Projekter, der har været Tale om. Seg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg forbeholder mig senere at indbegaa de, som det forekommer mig, lidt ubillige Angreb, der ere rettede mod Ordførers Bemærkninger angaaende nogle enkelte mindre Forslag, navnlig fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius).

Indenrigsministeren (Skel): Med Hensyn til Vndringsforlaget under Nr. 5 til § 6 angaaende Postforbindelsen mellem Masnedfund, Stubbejøbing og Ørnsund, hvortil der er bevilget 5,000 Kr., skal jeg selvfølgelig i en nærmere Fremtid lade anfille Undersøgelser om, hvorledes en saadan Postfart paa den bekvemteste og rimeligste Maade lader sig gjenføre, og den skal blive gjenført, forsaavidt det er muligt at gjenføre den for en Sum, der staar i et nogenledes rimeligt Forhold til de postale Fordele, som den vil bringe. Det næste Vndringsforslag, som den ærede Ordfører omtalte noget nærmere, var Forlaget under Nr. 12, hvorved der er foreslaet en Forhøjelse af Konto III b. til Fiskeriet i Almindelighed med 4,000 Kr. Den ærede Ordfører yttrede ved denne Leilighed, at Forlaget ikke havde sin Grund deri, at man vilde udtale nogen særlig Tillid ligeoverfor Ministeren med Hensyn til Anvendelsen af denne Konto, men at det meget mere indeholdt en Opfordring til at gjøre en noget rigeligere Brug af denne Konto, end det hidtil er sket, og til i det Hele taget at gjøre Noget for Fiskeriet af Hensyn til den Vigtighed, som denne Sag har for Befolkningen i det Hele. Seg skal i Anledning heraf tillade mig at bemærke, at det, der savnes, og som efter min Formening er nødvendigt for at fremme Fiskerisagen i det Hele, er Lovregler for den rigtige Udøvelse af Fiskeriet, og fremdeles Ordningen af et kyndigt Tilsyn, der tillige kunde være veiledende for Fiskeribefolkningen i de forskjellige Egne. At der paa dette Omraade savnes Lovregler, derom ser jeg ogsaa Vidnesbyrd deri, at der indkommer flere og flere Andragender fra Landets forskellige Egne i Fiskerianliggender, Andragender, som gaa i forskellige Retninger, stundom i modsatte Retninger, og som tydelig vise, hvilken Usikkerhed der for Tiden hersker paa disse Omraader. Det mangler heller ikke paa Private, som skænke denne Sag deres Interesse, og som baade direkte og paa mere indirekte Maade give tilkjende, at de ere beredvillige til at yde Hjælp og Understøttelse til Sagens Fremme, selvfølgelig i Forbindelse med Bøggæringer, som ledsage disse Tilbud. Regjeringen har under de nuværende Forhold ikke troet i Almindelighed at burde gjøre Brug af sige Tilbud i den Overbevisning, at man ikke ellers kunde afhjælpe de Savn, som ere tilstede, eller virke noget væsentligt for denne vigtige Sags Fremme. Det har, som sagt, været og er endnu Ministeriets Overbevisning, at en virkelig For-